

© UNHCR/Diego Ibarra Sánchez

Vidarebosättning 2019

Verksamhetsrapport från Migrationsverkets arbete med den svenska flyktingkvoten

Bild framsida: *Elvaåriga syriska flickan Namaat leker med vänner utanför sitt hem i Amman, Jordanien. Hennes familj flydde från Homs 2013 och deras svåra situation i Jordanien gör att Namaat nu har tvingats arbeta med vuxnas arbetsuppgifter i hemmet. Trots detta har hon kunnat genomföra skolan med utmärkta skolresultat.*

Fler än 11 miljoner syrier har flytt sitt hemland och 5,5 miljoner av dem finns registrerade hos UNHCR i grannländerna. Miljoner flyktingar som Namaat lever idag i Libanon, Jordanien och Turkiet under allt svårare fattigdom.

Bild och text: UNHCR/Diego Ibarra Sánchez

Förkortningar:

AF	Flyktingstatusförklaring
AT	Alternativ skyddsstatusförklaring, första ledet
AC	Alternativ skyddsstatusförklaring, andra ledet
BIA/BID	Best Interest Assessment/Determination
CAR	Centralafrikanska republiken
CRRF	Comprehensive Refugee Response Framework
DRK	Demokratiska republiken Kongo
DUA	Digitaliserings- och utvecklingsavdelningen
EASO	European Asylum Support Office
EKB	Ensamkommande barn
ETM	Emergency Transit Mechanism
HBTQ	Homo-, bi-, trans- och queerpersoner
IOM	International Organization for Migration
PEC	Pre Embarcation Check
RPA	Robotic Process Automation
SIA	Sektionen för informationsanalys vid Nationella samordningsavdelningen
SÄPO	Säkerhetspolisen
UNHCR	United Nations High Commissioner for Refugees

Innehåll

Förkortningar:	1
1 Vidarebosättningsprogrammet i Sverige under 2019.....	4
1.1 Fördelningen av vidarebosättningsplatser 2019.....	4
1.1.1 Uttagningsområden	5
1.2 Ekonomisk överblick.....	5
2 Uppföljning av vidarebosättningsprocessens olika steg 2019.....	6
2.1 Framställan av enskilda ärenden för vidarebosättning 2019.....	6
2.1.1 Inkomna och avslutade ärenden 2019.....	6
2.2 Prövning av vidarebosättningsärenden	7
2.2.1 Dossieruttagningar	7
2.2.2 Delegationsuttagningar.....	7
2.2.3 Rättsliga förutsättningar för prövningen av vidarebosättningsärenden.....	7
2.2.4 Nya rättsliga ställningstaganden	8
2.3 Utfall av prövningen av vidarebosättningsärenden 2019.....	9
2.3.1 Bifall.....	9
2.3.2 Ej bifall	11
2.3.3 Avskrivningar och ärenden lämnade utan åtgärd	12
2.3.4 Individer som efter beslut om bifall inte längre vill vidarebosättas.....	13
2.3.5 Kvalitetsuppföljning av utredning och beslut i vidarebosättningsärenden	13
2.4 Överföring till Sverige	13
2.4.1 Överföring per medborgarskap och vistelseland	14
2.4.2 Överföring av prioriterande och brådskande ärenden	15
2.4.3 Könsfördelning	15
2.4.4 Barn	15
2.4.5 Ensamkommande barn	16
2.4.6 Hushållskonstellationer.....	16
2.4.7 Minoriteter.....	17
2.5 Det nationella och internationella arbetet med överföringar	17
2.5.1 Ny överenskommelse med IOM	17
2.5.2 Resehandlingar och biometri	18
2.5.3 Uppehållstillståndskort.....	18

2.5.4	Utmaningar i samband med överföringar	18
2.6	Bosättning och mottagande i Sverige.....	19
2.6.1	Läns- och kommunal.....	19
2.6.2	Överlämnande till kommun.....	20
2.6.3	Mottagande av personer med särskilda behov	20
2.6.4	Mottagande av personer med medicinska behov	21
2.7	Övergripande ledtider för alla processteg	22
3	Arbetet under 2020 och framåt.....	23
3.1	Återstart av avbrutna uttagningar och överföringar med fokus på folkhälsa.....	23
3.2	Etablera en nationell dialog: vidarebosättningskonferens	23
3.3	Utveckling av arbetet med särskilda behov	24
3.4	Regeringsuppdrag att införa program för förberedande insatser.....	25
3.5	Införande av en automatiserad process (<i>Robotic Process Automation - RPA</i>).....	25
3.6	Uppföljning och utvärdering av vidarebosättningsprogrammet.....	26
4	Bilagor	

1 Vidarebosättningsprogrammet i Sverige under 2019

2019 års vidarebosättning har präglats av att stödja de grupper, som av *United Nations High Commissioner for Refugees* (UNHCR) bedöms vara prioriterade, med tonvikt framförallt på Syriensituationen och det allvarliga säkerhetsläget i landet. Konflikten, som under perioden var inne på sitt nionde år, har tvingat mer än två tredjedelar av Syriens befolkning på flykt, vilket i sin tur sätter Syriens grannländer i en allt mer pressad situation. För att visa solidaritet med dessa mottagarländer omfattades 2 000 platser (40 procent) av den svenska flyktingkvoten för 2019 av vidarebosättning av syriska medborgare. Ett stort antal flyktingar, framförallt från afrikanska länder, försöker ta sig till Europa. Många av dem fastnar i Libyen, där de utsätts för människohandel och tortyr. För att bereda skydd för de mest utsatta och förhindra att fler människor dör under resan över Medelhavet har UNHCR och IOM evakuerat ett stort antal personer till Niger och Rwanda. Andra befinner sig i en mycket utsatt situation i Egypten. 1 000 (20 procent) av vidarebosättningsplatserna 2019 öronmärktes för dessa individer.

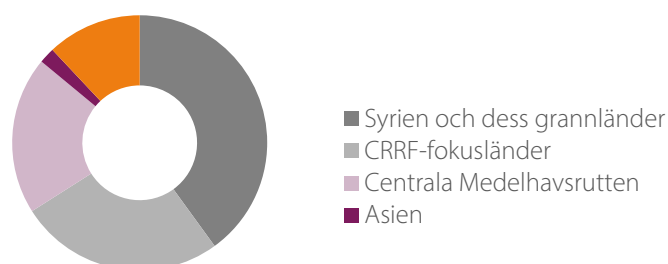
Arbetet med att vidarebosätta individer i behov av internationellt skydd kan i stora drag mätas med hjälp av nedslag i tre avgörande händelser i processen: framställan av ett ärende, rättslig prövning av framställan och slutligen överföringen från uttagningslandet till Sverige. Verksamhetsrapporten för vidarebosättningen i Sverige 2019 redovisar statistik gällande alla tre nedslag; då Migrationsverkets uppdrag bygger på överförda individer kommer tyngdpunkten av analysen främst röra denna del. För att få en mer övergripande bild av verksamhetsåret 2019, framförallt med hänvisning till förändringar så som ökning och minskning, kommer analysen i stora delar även att inbegripa statistik från 2018. Förutom när annan källa hänvisas till är samtlig statistik hämtad från Migrationsverkets informations- och ärendehanteringssystem.

Vidare bör noteras att begreppen individ och ärende används växelvis och med samma innebörd. Ett ärende kan även syfta till en familjekonstellation; dessa tillfällen belyses särskilt i texten.

1.1 Fördelningen av vidarebosättningsplatser 2019

I december 2018 beslutade regeringen att Sverige skulle ta emot 5 000 vidarebosatta kvotflyktingar under 2019, vilket var samma nivå som 2018. I samråd med regeringskansliet beslutade Migrationsverket i januari 2019 att årets uttagning av kvotflyktingar skulle ske i enlighet med härefter redovisade nivåer och uttagningsområden. I uppdraget ingick också att prioritera ut-sätta minoriteter, kvinnor och barn.

Fördelning av 2019 års vidarebosättningsplatser

Fördelningen av 2019 års platser reflekterade den svåra situationen i Syrien. Den tog också i beaktning att Afrika var den region i världen där vidarebosättningsbehoven var som störst. UNHCR bedömde att 629 744 personer i regionen var i behov av vidarebosättning under 2019. Det var en ökning med 23 procent jämfört med 2018.

1.1.1 Uttagningsområden

Uttagningar från s.k. *Comprehensive Refugee Response Framework*-områden (CRRF) omfattar huvudsakligen eritreaner, etiopier, kongoleser, somalier och sydsudanesiser i länder som Etiopien, Djibouti, Somalia, Kenya och Uganda. CRRF-länderna hyser de största och mest långdragna flyktingsituationerna i Afrika, med knappa möjligheter till lokal integration och där förutsättningar för att återvända till hemländerna saknas. Ärenden som 2019 prioriterades för vidarebosättning var utsatta minoriteter, kvinnor och barn och personer som överlevt våld och tortyr.

Vidare befinner sig många skyddsbehövande och utsatta individer längs med eller nära Afrikas norra kust. Som ett led i att hindra människor att riskera sina liv på Medelhavet förespråkar UNHCR vidarebosättning från detta område, framförallt från Libyen, Niger, Tchad och Egypten. En stor del av flyktingarna har varit utsatta för våld och tortyr. Sexuellt och könsbaserat våld är mycket vanligt förekommande, vilket gör kvinnor och barn särskilt utsatta.

Prioriterade och brådskande ärenden, som presenteras från ett större antal uttagningsländer, rör individer som av olika skäl bör hanteras skyndsamt. Det kan till exempel gälla allvarliga sjukdomstillstånd, risk för deportering eller en särskilt utsatt position i uttagningslandet.

1.2 Ekonomisk överblick

Den totala kostnaden för vidarebosättningen 2019 har ökat med cirka 16 miljoner från året dessförinnan. Kostnadsökningen härleds till resor vid vidarebosättning som ökade med cirka 31 miljoner, medan kostnader för 1:1 anslaget minskat med cirka 15 miljoner. Anslagspost 7 (anslag 1:2), resor vid vidarebosättning, höjdes med 23 miljoner efter regeringsbeslut i oktober 2019. Kostnadsökningen för resor vid vidarebosättning beror främst på att myndigheten har använt fler tjänster, exempelvis hälsoundersökningar, inom ramen för den nya överenskommelsen med *International Organization for Migration* (IOM), som tecknades under våren 2019. Kostnadsminskningen på 1:1 anslaget beror främst på att färre delegationsuttagningar genomfördes under 2019 och att myndigheten effektiviserat förberedelserna inför utsändandet av team på delegationsuttagningar. Då antalet överförda kvotflyktingar är nära oförändrat leder kostnadsminskningen inom 1:1 anslaget till att kostnaden per ärende minskat med 21 procent.

Tabell: Kostnader i samband med vidarebosättning (tkr)	2017	2018	2019
Total kostnad	77 279	107 838	123 525
varav 1:1 (förvaltningsanslaget)	49 940	71 624	56 671
varav 1.3.7 (resor vid vidarebosättning m.m.)	27 340	36 214	66 854
Antalet överförda kvotflyktingar (individer)	3 400	5 003	5 002
Genomsnittskostnad per överförd kvotflykting	22 729	21 555	24 695
varav 1:1 (förvaltningsanslaget)	14 688	14 316	11 330

2 Uppföljning av vidarebosättningsprocessens olika steg 2019

Vidarebosättningsarbetet kan i ren operativ mening delas upp i fyra huvudsakliga processteg: *Framställan av ärenden* (anhängiggörandet av ett enskilt ärende från FN:s flyktingkommissariat UNHCR), *prövning* (utredning av skyddsskäl samt efterföljande beslut om bifall, avslag etc. i frågan om uppehållstillstånd i framställda ärenden), *överföring* (förberedelser och genomförande av själva överföringen till Sverige) samt *mottagande* (kommuners arbete att ta emot och fortsätta integrationen av överförda kvotflyktingar). Nedanstående redogörelse går igenom de viktigaste uppföljningspunkterna för varje steg, med tillägg för en sammanställning av övergripande ledtider för verksamheten.

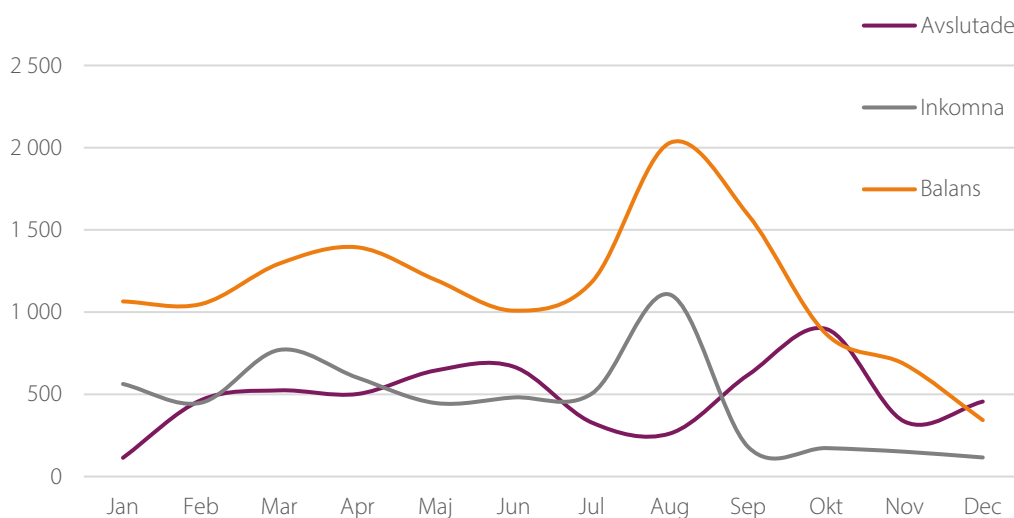
2.1 Framställan av enskilda ärenden för vidarebosättning 2019

Under 2019 presenterade UNHCR 5 541 individer för vidarebosättning. Cirka 500 individer överpresenterades som en åtgärd för att täcka upp för eventuella bortfall, som sker när Migrationsverket ej bifaller ett ärende eller när framställan av olika skäl återtass. Framförallt förekom överpresentation i delegationsuttagningar, vilka till största del omfattade syriska och somaliska medborgare (se avsnitt om avskrivningar).

2.1.1 Inkomna och avslutade ärenden 2019

Under januari till juli var fördelningen av de inkommande och avslutande ärendena förhållandevis jämt. Augusti utmärkte sig med ca 1 100 inkomna ärenden, vilka främst ingick i uttagningarna i Egypten, Libanon och Niger. Under augusti hade totalt 4 922 ärenden inkommit, vilket motsvarade 89 procent av alla framställda ärenden under 2019.

Inkomna och avslutade ärenden 2019

Den främsta orsaken till den ojämna presentationstakten under augusti var en försening av presentationer från Egypten. Detta har återkopplats till UNHCR med syftet att få en jämnare presentationstakt inför Egyptenuttagningarna år 2020.

2.2 Prövning av vidarebosättningsärenden

2.2.1 Dossieruttagningar

Under 2019 genomfördes åtta dossieruttagningar, vilket var två mindre än 2018. Ärendena presenterades från uttagningsländerna Djibouti, Egypten, Iran, Kenya, Niger, Somalia, Tchad och Uganda. Uttagningarna från Djibouti, Egypten och Kenya innefattade även ärenden som togs ut på delegation.

Utmärkande för 2019 var att uttagningarna från Niger beslutades på dossier istället för på delegation, som var fallet för 2018. Niger-uttagningarna utmärkte sig ytterligare då de under året kom att även inkludera uttagningar ifrån Rwanda och Libyen. De framställda individerna, i många fall ensamkommande barn, hade på grund av det svåra säkerhetsläget i Libyen evakuerats genom UNHCR:s försorg till Niger. En del av dem hade också med hjälp av egna medel tagit sig från Libyen till Niger. Då den globala vidarebosättningen av evakuerade i Niger inte skedde i sådan takt som var planerad ökade det totala behovet av platser för evakuerade. Under hösten öppnades därför även ett transitcenter i Rwanda genom den så kallade *Emergency Transit Mechanism*-funktionen (ETM). Sverige var en av staterna som vidarebosatte kvotflyktingar från Rwanda och detta med mycket kort varsel, vilket har medfört att Migrationsverket behövt anvisa kvotflyktingar till kommunerna med kortare tidsfrist än normalt.

2.2.2 Delegationsuttagningar

Under år 2019 planerades det för elva delegationsuttagningar, av vilka tio genomfördes. Detta var en mindre än året innan, då elva av tolv planerade delegationer genomfördes. Uttagningsländerna för året var Djibouti, Egypten, Jordanien, Libanon, Kenya och Turkiet. Delegationsuttagningar i Kenya återupptogs på nytt då de varit pausade sedan 2016. Årets första uttagning i Kenya var dessutom framskjuten, då den initialt hade varit planerad att genomföras i slutet av 2018.

Majoriteten av årets delegationsuttagningar fortskred enligt plan. Årets andra delegationsuttagning i Libanon fick dock evakueras under den andra av tre veckor, detta till följd av det alltmer spända säkerhetsläget i landet. Vidare ställdes uttagningen i Djibouti in, även detta delvis till följd av säkerhetsläget, men även på grund av de jämförelsevis få individer som hade presenterats för vidarebosättning. De individer som ännu inte hade utretts i Libanonuttagningen utreddes via videolänk. Individerna i Djiboutiuttagningen utreddes också via videolänk i början av 2020 och ingår därför istället i 2020 års delegationsuttagningar.

Inför varje delegationsuttagning hålls en utresekurs, under vilken delegaterna förbereds inför sitt uppdrag i fält. Efter sommaren omstrukturerades kursen och kortades ner från fyra till tre dagar, med syftet att dra ner kostnaderna för resor och hotell. Kursen hålls nu på den ort som är geografiskt närmast de orter där flest delegater har sin arbetsplats.

Utresekursen har efter förändringen fått ett tydligare fokus och delegaterna har fått ett större ansvar att själva förbereda sig inför utbildningen. Utfallet har bedömts positivt av deltagarna och utbildarna.

2.2.3 Rättsliga förutsättningar för prövningen av vidarebosättningsärenden

Vidarebosättning grundar sig inte på ett ansökningsförfarande utan på en framställan. Den skyddsbehövande får vidarebosättas efter förslag från UNHCR eller i extra ordinära fall från svenska utlandsmyndigheter. Vidarebosättning kan även ske av tribunalvittnen och deras nära anhöriga, som i enlighet med 22 kap. utlänningslagen (2005:716) och efter framställan från en internationell tribunal eller domstol, har beviljats uppehållstillstånd i Sverige.

Av 5 kap. 2 § utlänningslagen framgår att uppehållstillstånd ska ges till en utlänning som tagits emot i Sverige inom ramen för ett beslut om överföring av skyddsbehövande till Sverige (vidarebosättning). Det är endast flyktingar eller alternativt skyddsbehövande enligt 4 kap. 1 och 2 §§ utlänningslagen som kan komma i fråga för vidarebosättning. En person som bedöms som flykting eller alternativt skyddsbehövande och som tas emot inom ramen för vidarebosättning enligt 5 kap. 2 § utlänningslagen ska beviljas permanent uppehållstillstånd.

Enligt Migrationsöverdomstolen är Migrationsverket inte bunden av UNHCR:s bedömning av flyktingklassning, men särskild vikt bör tillerkännas UNHCR:s bedömning och den bör tas i beaktande när man bedömer risker och trovärdighet (UM 9565-11, dom 2013-08-28).

I ärende där barn presenteras utan en av sina föräldrar, helt ensamma eller tillsammans med anhöriga, ska det framgå av UNHCR:s framställan hur barnets föräldrar eftersökts. I ärenden där endast en av föräldrarna medpresenteras ska UNHCR i normalfallet göra en barnkonsekvensanalys, *Best Interest Assessment* (BIA). Då ingen legal vårdnadshavare medpresenteras görs en mer omfattande analys benämnd *Best Interest Determination* (BID). I vidarebosättningsärenden som rör barn ska verket göra en prövning av barnets bästa. Det ställs inte något krav på medgivande för vidarebosättning eller utfärdande av resehandlingar i ärenden som rör barn.

För att tillgodose behovet av hög kompetens och en tidseffektiv prövning finns två utslutandespecialister samt två lärare i den europeiska flyktingstödsorganisationen EASO:s (*European Asylum Support Office*) utbildningsmodul *Gender, Sexual Orientation and Gender Identity* på enheten som prövar ärenden om vidarebosättning.

2.2.4 Nya rättsliga ställningstaganden

Syrien

I slutet av augusti publicerade Migrationsverket ett nytt rättsligt ställningstagande om Syrien (SR 23/2019), i vilket rättschefen bedömer att säkerhetssituationen i Syrien fortsatt är allvarlig, men att konfliktnivån i några av landets provinser har sjunkit. Därmed bedöms inte längre situationen i hela landet vara sådan att alla och envar riskerar att drabbas av urskillningslöst våld. I oktober kom ytterligare ett rättsligt ställningstagande angående den senaste konfliktutvecklingen i nordöstra Syrien (SR 30/2019). På grund av den under hösten allvarliga utvecklingen av säkerhetsläget i Hassakah-provinsen beslutades om beslutsstopp i alla asylärenden med hemvist i Hassakah.

Efter det nya ställningstagandet om Syrien genomfördes tre delegationsuttagningar i syfte att ta ut syriska medborgare; en till Egypten och två till Libanon. Trots en försiktig förbättring av säkerhetsläget i Syrien kunde de flesta av de framställda individerna beviljas uppehållstillstånd som skyddsbehövande. I majoriteten av de syriska ärendena som Migrationsverket meddelade ej bifall i hade Säkerhetspolisen lämnat erinran.

Beslutsstoppet gällande ärenden från Hassakah hade ingen påverkan på prövningen av vidarebosättningsärenden under hösten 2019, detta då ingen av de framställda individerna hade sin hemvist där. Rättschefen meddelade vidare vid en beredning i januari 2020 att prövningen av vidarebosättningsärenden är undantagen beslutsstoppet och handläggningen av ärenden från Hassakah kunde fortsätta enligt rutin. I februari 2020 publicerades ytterligare ett rättsligt ställningstagande angående prövningen av skyddsbehov för personer från Syrien (SR 06/2020), som upphävde både SR 23/2019 och SR 30/2019.

Somalia

I september publicerades ett nytt rättsligt ställningstagande angående prövningen av ansökningar om internationellt skydd m.m. för personer från Somalia (SR 27/2019). I ställningstagandet betonar rättschefen särskilt vikten av att utreda klantillhörighet. Dessutom understryks att frågan om kvinnlig könsstympning alltid ska tas upp i utredningar där det finns indikationer på att det är relevant. Säkerhetssituationen bedöms vara fortsatt svår och rättschefen finner precis som tidigare att det råder inre väpnad konflikt i delstaterna söder om Puntland.

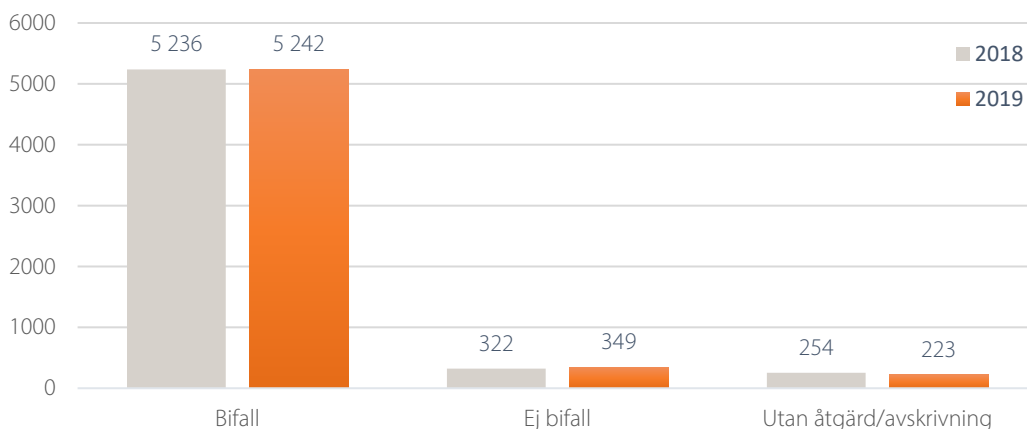
Gällande frågan om kvinnlig könsstympning avgjorde Migrationsöverdomstolen den 17 juni 2019 frågan om en asylsökande förälder som, innan hon kom till Sverige, hade låtit sina döttrar könsstympas, skulle uteslutas från att vara flykting på grund av ett grovt icke-politiskt brott (MIG 2019:10). Domstolen ansåg, vid en helhetsbedömning av förarbetsuttalanden och straffskalan vid gärningens utförande, att brotten ifråga inte skulle ses som grova i den mening som avses i 4 kap. 2 b § första stycket 2 utlänningslagen.

Frågan om kvinnlig könsstympning förekommer regelbundet inom vidarebosättningsverksamheten och domen bidrar med tydlig styrning hur sådana ärenden ska prövas.

2.3 Utfall av prövningen av vidarebosättningsärenden 2019

Utfallet av ärendeprövningen under 2019 var mycket snarligt utfallet under 2018. 2019 fattade Migrationsverket beslut i 5 814 ärenden, vilket är en ökning med två individer från 2018 (5 812). Anledningen till att Migrationsverket har prövat cirka 270 fler ärenden än vad som inkom under 2019 (5 541) är att ärenden som inkom under 2018 inte beslutades förrän under 2019. Däribland omfattas årets första Kenyadelegation, som flyttades från slutet av 2018 till januari 2019.

Beslut: översikt beslutade ärenden

2.3.1 Bifall

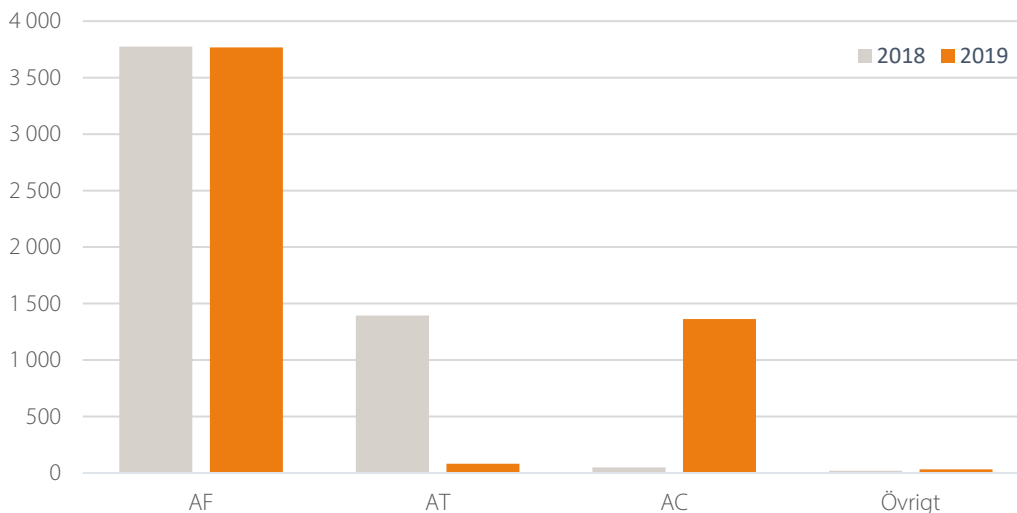
Bifallsfrekvensen på 90 procent var densamma för både 2018 och 2019. Under 2019 beviljades 3 767 personer flyktingstatusförklaring och 1 445 personer alternativ skyddsstatusförklaring, jämfört med 2018 då 3 774 personer beviljades flyktingstatusförklaring och 1 444 beviljades alternativ skyddsstatusförklaring. Klassificeringen av beviljade ärenden har således varit jämn under dessa två år. Att majoriteten av de framställda ärendena (71 procent) beviljades flyktingstatusförklaring tyder på att individen har individuella skäl som leder till att internationellt

skydd beviljas. Många flyktingar från afrikanska länder, såsom Sudan, Sydsudan eller Demokratiska republiken Kongo (DRK), har flyktingskäl kopplade till sin könstillhörighet (ofta som kvinna) eller etniska tillhörighet (ofta som utsatt minoritet). Eritreanska medborgare har nästan uteslutande beviljats flyktingstatusförklaring på grund av en av regimen tillskriven politisk åskådning som oppositionell. Syriska medborgare beviljades flyktingstatusförklaring på grund av en, av den syriska regimen eller av andra aktörer i konflikten, tillskriven politisk åskådning samt på grund av sin könstillhörighet (ofta som kvinna). Syriska medborgare bedömdes också vara flyktingar på grund av en sammantagen bedömning av de individuella omständigheterna i ärendet. Under året har även många individer, som ofta presenteras som prioriterade eller brådskande, beviljats flyktingstatusförklaring på grund av tillhörighet till samhällsgruppen homo-, bi-, trans- och queerpersoner (HBTQ).

Utöver de som beviljats statusförklaring har Migrationsverket även beviljat uppehållstillstånd på grund av anknytning och för personer som har vittnat eller ska vittna för en internationell tribunal samt dennes anhöriga. Dessa personer har inte beviljats statusförklaring.

Den 18 december 2018 beslutade Migrationsverkets rättschef att det fanns skäl att ändra den dåvarande prövningsordningen och tillämpa artikel 15 c skyddsgrundsdirektivet i en situation där alla och envar riskerar att drabbas av våld på grund av en yttre eller inre väpnad konflikt, istället för artikel 15 b, som tidigare var praxis (se SR 47/2018). Artikel 15 c skyddsgrundsdirektivet motsvarar 4 kap. 2 § första stycket 1 punkten andra ledet utlänningslagen, vilket tilldelas klassningskoden AC i Migrationsverkets ärendehanteringssystem.

Beslut: Klassningskoder bifall

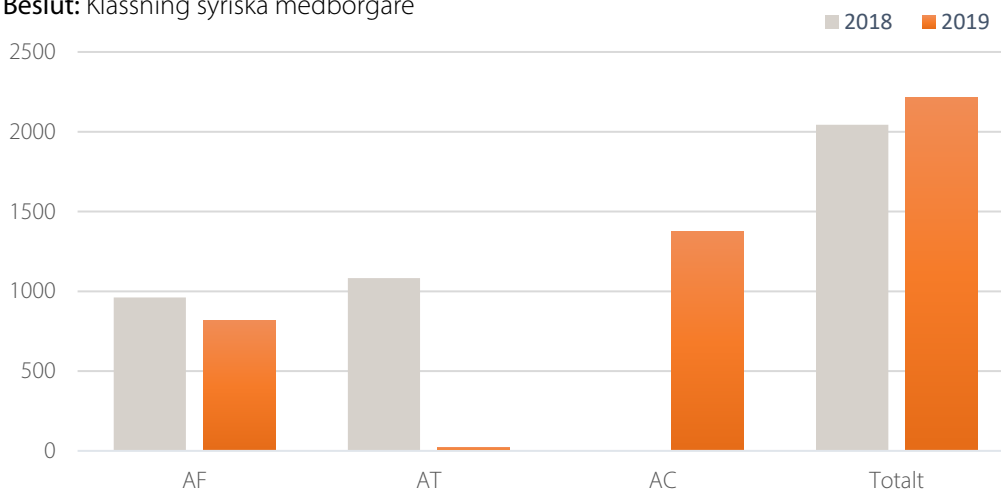
* AF: Flyktingstatusförklaring, AT: Alternativ skyddsstatusförklaring, första ledet, AC: Alternativ skyddsstatusförklaring, andra ledet

I arbetet med att pröva ärenden för vidarebosättning berör den nya praxisen gällande alternativ skyddsstatus främst syriska medborgare. Under det senaste året har därtill konflikten och säkerhetsläget förbättrats marginellt och Migrationsverket publicerade i september ett nytt rättsligt ställningstagande (SR 23/2019) om säkerhetsläget i Syrien (se avsnitt om rättsliga ställningstagande).

Under 2019 minskade beviljandefrekvensen av flyktingstatusförklaringar för syriska medborgare med 10 procentenheter, från 47 procent 2018 till 37 procent 2019. Beviljandefrekvensen av alternativ skyddsstatus ökade med motsvarande siffror, från 53 procent 2018 till 63 procent 2019. Det går vidare att se en markant skillnad i klassningen av den alternativa skyddsstatusen, då enbart 1,6 procent beviljades en AT-klassning 2019, jämfört med 100 procent 2018.

De 23 individer som beviljades en AT-klassning 2019 belyser att det finns individer som har ett individuellt behov av skydd, men som inte har någon koppling till de fem flyktinggrunderna. I dessa siffror ingår samtliga syriska medborgare som är framställda för vidarebosättning.

Beslut: Klassning syriska medborgare

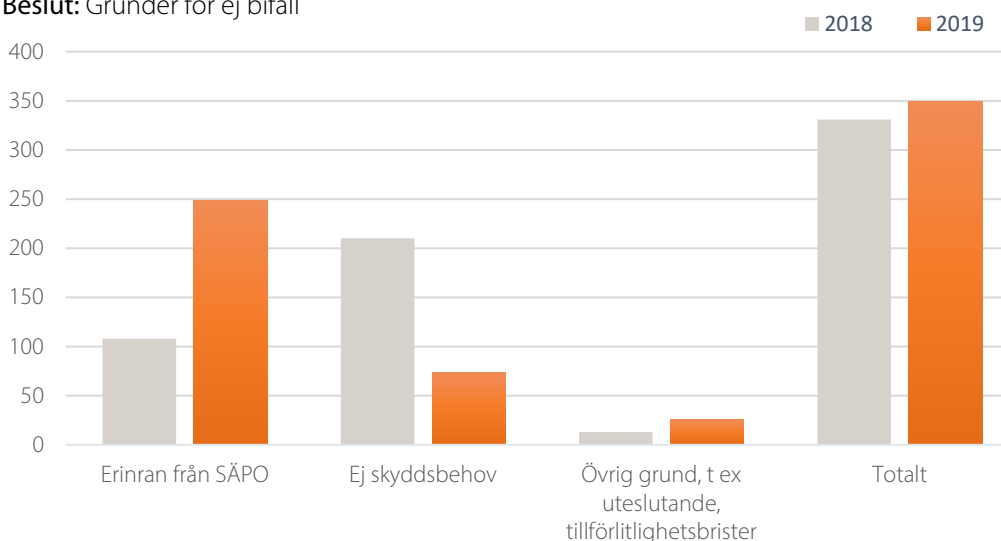

2.3.2 Ej bifall

Om Migrationsverket finner att den presenterade individen inte ska ges flykting- eller alternativ skyddsstatusförklaring i Sverige lämnas framställan utan bifall. Ett beslut att inte bifalla en framställan om vidarebosättning är inte överklagbart.

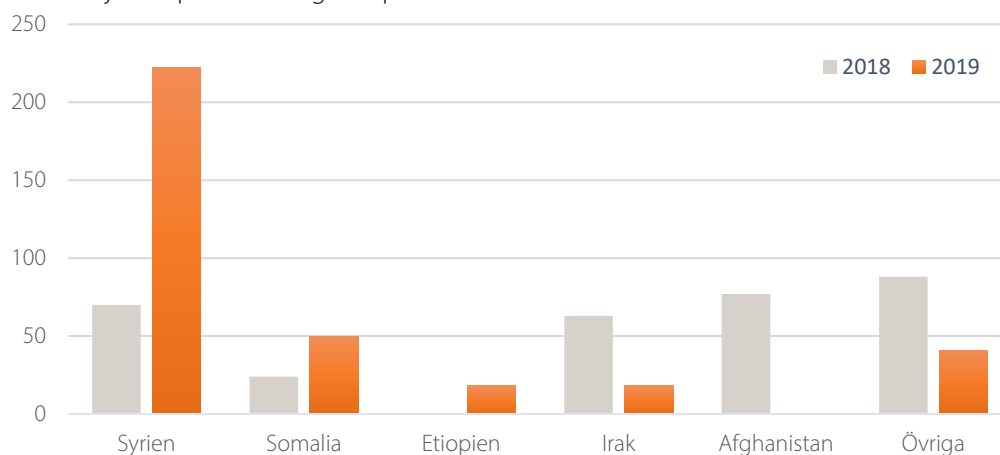
2019 lämnade Migrationsverket ej bifall gällande 349 individer, som ingick i 124 hushållskonstellationer eller familjeärenden. Detta var en ökning med 18 individer (0,5 procentenheter) från 2018, när Migrationsverket lämnade ej bifall gällande 331 individer. I majoriteten av de ärenden som lämnades utan bifall år 2019 hade Säkerhetspolisen lämnat erinran. Detta skiljer sig från år 2018, då avsaknad av skyddsbehov var den vanligaste orsaken till att en framställan inte bifölls.

Beslut: Grunder för ej bifall

Gruppen syriska medborgare utgör den största andelen ej bifall 2019. Att frekvensen av ej bifall har ökat när det gäller somaliska ärenden beror på att det under 2019 genomfördes tre delegationsuttagningar i Kenya och att Migrationsverket därför har prövat ett större antal somaliska medborgare än vad som var fallet under föregående år. Då medborgare från Irak och Afghanistan inte utgjort en omfattande del av 2019 års kvotfördelning har antalet ej bifall i denna kategori minskat.

Beslut: Ej bifall per medborgarskap

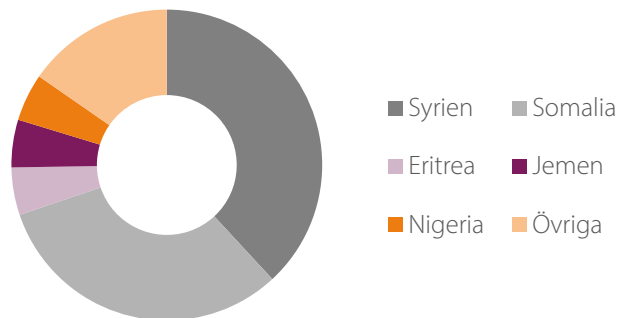
För att sörja för en utökad säkerhetsprövning av syriska och somaliska medborgare genomför Migrationsverket muntliga utredningar innan beslut fattas. Majoriteten av de syriska (83 procent) och somaliska (56 procent) ärendena har meddelats ej bifall då Säkerhetspolisen har lämnat erinran. En handfull syriska medborgare (3 procent), men inga somalier, har uteslutits. Vidare bedömdes 42 procent av somalierna inte ha skyddsbehov. Ett (1) somaliskt ärende bedömdes vara ej tillförlitlig. Statistiken rör 2019.

2.3.3 Avskrivningar och ärenden lämnade utan åtgärd

Ett ärende om framställan kan avskrivas innan Migrationsverket har fattat beslut om bifall eller ej bifall. Det är antingen UNHCR eller kvotflyktingen själv som vill återta ärendet, oftast då kvotflyktingen inte längre vill vidarebosättas till Sverige. Exempel på detta kan vara att andra familje- eller släktmedlemmar inte är aktuella för vidarebosättning, vilket gör att den uttagna kvotflyktingen väljer att stanna kvar i uttagningslandet. 2019 avskrevs totalt 202 ärenden (4 procent). Könsfördelningen här var väldigt jämn, med 48 procent kvinnor (97 individer) och 52 procent män (105 individer).

Syrien (38 procent) och Somalia (31 procent) utgjorde majoriteten av de medborgarskapsgrupper som återtog, vilket också var de individer som togs ut på delegation.

Beslut: Avskrivningar per medborgarskap 2019 (individer)

2.3.4 Individer som efter beslut om bifall inte längre vill vidarebosättas

Det händer att kvotflyktingen, efter det att denna beviljats uppehållstillstånd i Sverige, inte längre vill vidarebosättas. Anledningen är ofta, som vid återtag, att individen inte vill lämna familj och släkt i uttagslandet. Det kan i vissa ärenden bero på att individen vill avsluta sina studier och på så vis skjuta på sin överföring. I fåtalet ärenden har individen eller familjen avvikit och hörnsamar inte UNHCR:s försök att få kontakt. Migrationsverket noterar att det främst är uttagningar av syriska medborgare, till exempel i Jordanien eller Libanon, som berörs av individer som vid avresan inte längre vill vidarebosättas. Den övergripande påverkan av dessa ärenden är dock liten.

2.3.5 Kvalitetsuppföljning av utredning och beslut i vidarebosättningsärenden

Migrationsverkets rättsavdelning (RA) och digitaliserings- och utvecklingsavdelningen (DUA) genomförde under våren 2019 en uppföljning av den rättsliga och processkvaliteten inom vidarebosättningsprocessen (diarienummer 1.3.1-2019-20056). Uppföljningsgruppen konstaterade att prövningen av ärenden rörande vidarebosättning genomgående håller en god kvalitet. Ärendena är överlag väl utredda, besluten välmotiverade samt utgång och klassning i ärendena korrekta. Det påpekades dock att det i enskilda ärenden har funnits smärre brister i utredningarna samt att bedömningarna av den framställdes identitet kan motiveras bättre. Även bedömningarna av barns individuella asylskäl samt barnets bästa behöver generellt synliggöras mer.

Kvalitetsuppföljningen omfattade även en genomgång av bosättningsunderlagen i ärenden uttagna på delegation; dossierärenden omfattades inte. Rapporten belyste förbättringsområden gällande Migrationsverkets utredning och dokumentering av hälsa och särskilda behov, där vi måste bli bättre på att ställa egna frågor samt följa upp indikationer på särskilda behov som framgår av UNHCR:s underlag. Detta är viktigt av flera skäl, inte minst då det kan ha gått en längre tid sedan underlaget inkom, för att kvotflyktingen inte har kunskap för att göra en sådan bedömning själv och framförallt för att kunna anvisa kvotflyktingen till en lämplig kommun.

2.4 Överföring till Sverige

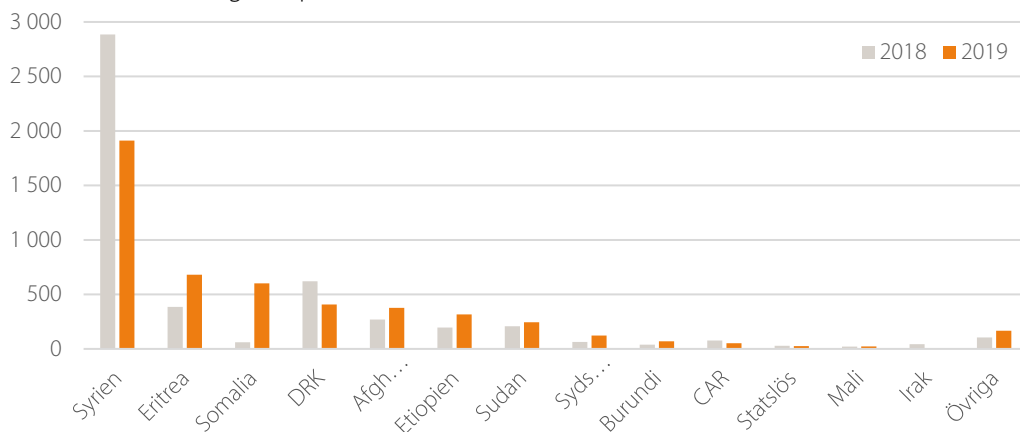
Migrationsverkets uppdrag 2018 respektive 2019 var att överföra 5 000 individer. Migrationsverket har båda åren uppnått målet, med 5 003 respektive 5 002 överföringar. Det är av vikt att Migrationsverket förhåller sig till den angivna nivån, då beslutet är fattat med hänsyn till den svenska statens budget.

Arbetet med vidarebosättning är kontinuerligt och Migrationsverket fattar beslut om och överför uttagna individer dagligen. Ärenden som presenterades under ett år kan komma att beslutas i eller överförs året därpå. Av detta skäl finns en naturlig förskjutning eller diskrepans av de ärenden som Justitiedepartementet har beslutat ska ingå i respektive års vidarebosättning och av de ärenden som faktiskt överförs under samma år. Av samma anledning skiljer sig nedan presenterad statistisk från den fördelning av vidarebosättningsplatser som presenterades ovan.

2.4.1 Överföring per medborgarskap och vistelseland

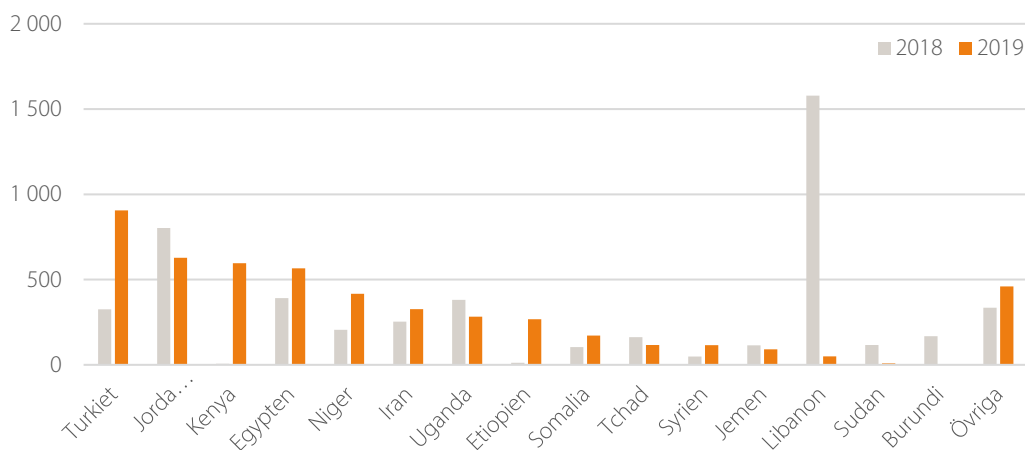
Syriska medborgare tillhör den största gruppen som har överförts både under 2018 (2 880 individer) och 2019 (1 916 individer). Eritreaner, somalier, afghaner, sudaneser och kongoleser tillhör också några av de största grupper som överförs under dessa år.

Överförda: Medborgarskap

Under både 2018 och 2019 korresponderade de tre största uttagningsländerna med de länder där Migrationsverket har genomfört delegationsuttagningar. Det är främst där syriska och somaliska medborgare har tagits ut. Under 2019 utgjorde skyddsbehövande i Niger den största gruppen som togs ut på dossier, vilket visar att Migrationsverket har kunnat agera efter och anpassa sitt arbete för att avlasta den allt mer svåra situation som uppstått till följd av evakueringarna från Libyen. (Se avsnitt om dossier- och delegationsuttagningar).

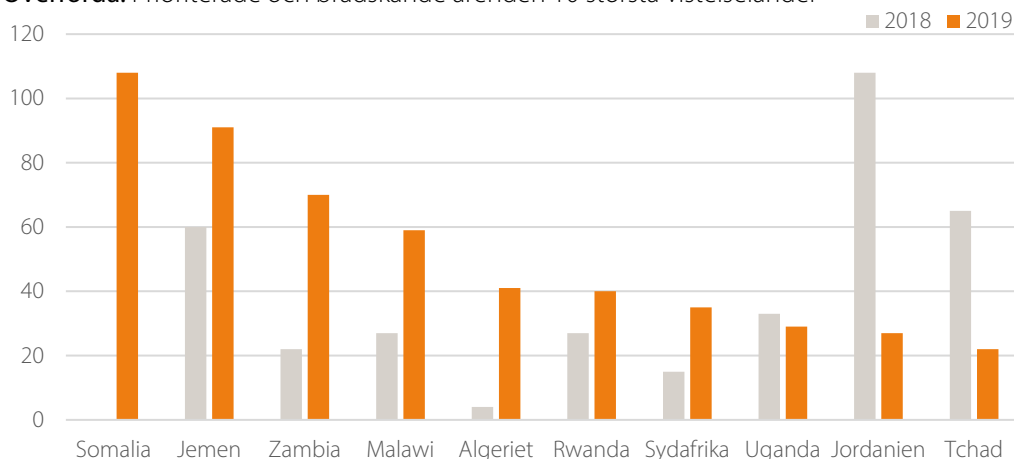
Överförda: Vistelseland

2.4.2 Överföring av prioriterande och brådskande ärenden

2019 överfördes 786 individer inom ramen för prioriterande och brådskande ärenden, vilket var en ökning med 151 individer från 2018 (635). 2019 års prioriterade och brådskande ärenden presenterades från 59 olika vistelseländer, också det en ökning från året innan, då dessa ärenden presenterades från 50 länder.

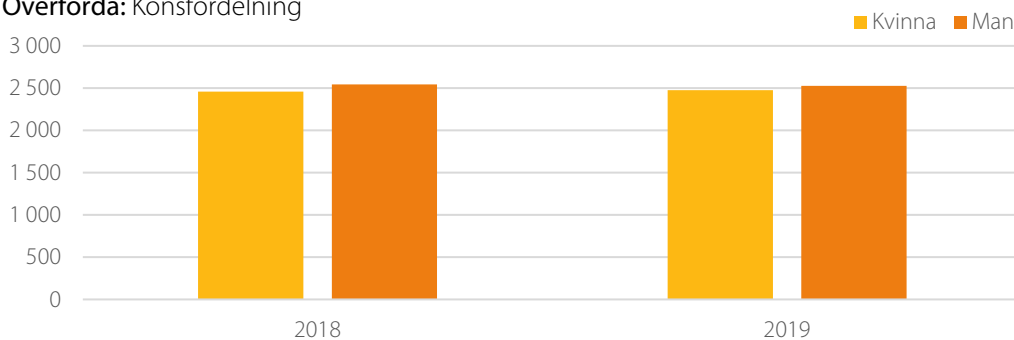
Överförda: Prioriterade och brådskande ärenden 10 största vistelseländer

2.4.3 Könsfördelning

Den procentuella könsfördelningen av överförda kvinnor/flickor (cirka 50 procent) och män/pojkar (cirka 50 procent) har varit mycket snarlik under både 2018 och 2019. Det har under åren även presenterats en handfull individer som är intersex och som av samhälleliga och administrativa skäl har tilldelats ett av de två tillerkända könen. Således synliggörs inte dessa personer i Migrationsverkets statistik.

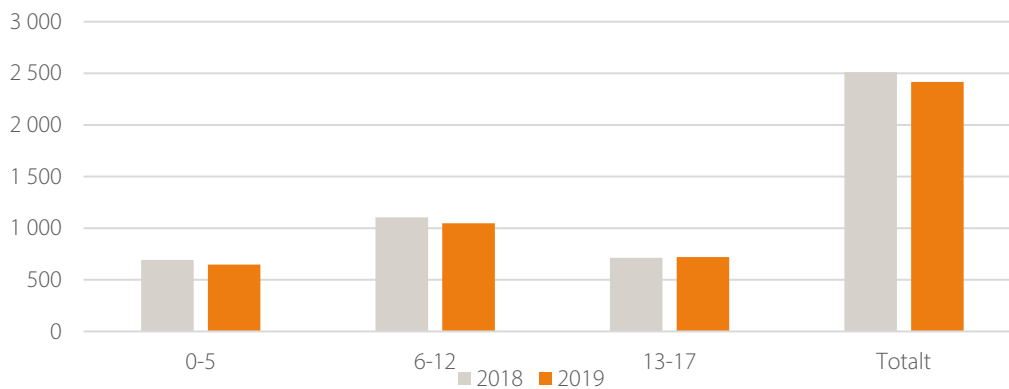
Överförda: Könsfördelning

2.4.4 Barn

Barn (0-17 år) utgör omkring 50 procent av alla överförda individer under både 2018 och 2019. Vidare är det en jämn fördelning av barnens ålder, med en knapp majoritet av barn mellan sex till tolv år. Statistiken nedan inkluderar även ensamkommande barn. Att omkring hälften av alla vidarebostättningsplatser tillfaller barn visar att Migrationsverket uppfyller sitt uppdrag att ta hänsyn till barn.

Överförda: Underåriga

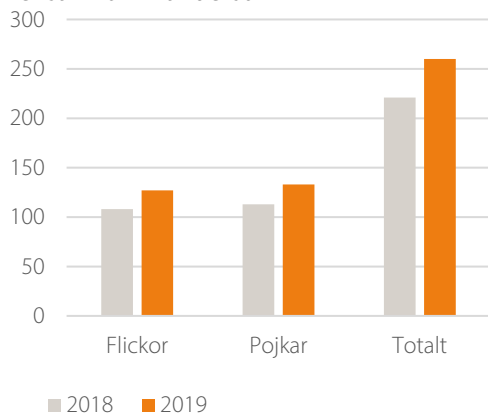

2.4.5 Ensamkommande barn

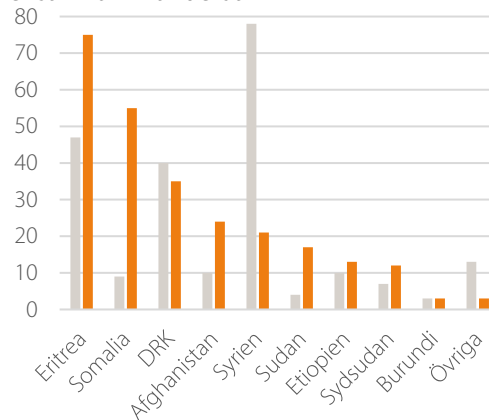
Ett ensamkommande barn (EKB) är en underårig individ som är presenterad för vidarebosättning utan förälder/föräldrar eller annan legal vårdnadshavare. Ibland presenteras ensamkommande barn tillsammans med släktingar, som också är aktuella för vidarebosättning. Andra gånger befinner sig barnets föräldrar eller förälder redan i Sverige och i dessa ärenden vidtar Migrationsverket åtgärder så att barn och föräldrar kan återförenas. 2019 sågs en ökning med 39 individer från förevarande år, till totalt 260 överförda ensamkommande barn. Totalt utgjorde ensamkommande barn omkring fem procent av 2019 års vidarebosättning.

Könsfördelningen mellan pojkar och flickor är även här jämn med enbart ett fåtal fler pojkar än flickor. Fördelningen är snarlik både 2018 och 2019.

Överförda: Könsfördelning ensamkommande barn

Överförda: Medborgarskap ensamkommande barn

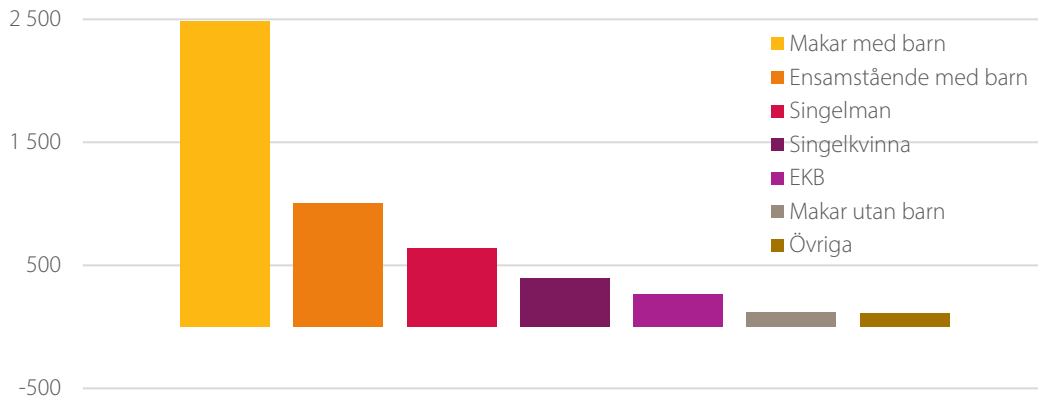

2019 överfördes ensamkommande barn med tretton olika medborgarskap, vilket var detsamma som för 2018. Medborgare i Eritrea, Somalia och DRK står för över 60 procent av medborgarskapen i gruppen överförda ensamkommande barn 2019.

2.4.6 Hushållskonstellationer

Makar med barn utgör den i särklass största gruppen av familjekonstellationer som överfördes under 2019. Ensamstående föräldrar med barn utgör en knapp fjärdedel. Därefter kommer singelmän (tolv procent) och singelkvinnor (åtta procent).

Överförda: Hushållskonstellationer 2019

Könsfördelning om 50 procent kvinnor och åldersfördelningen om 50 procent underåriga visar att det uppdrag Migrationsverket har att prioritera kvinnor och flickor, och även barn, har uppfyllts.

2.4.7 Minoriteter

Även utsatta religiösa och etniska minoriteter har fortsatt varit ett fokus för vidarebosättningsarbetet under 2019. Sudaneser och sydsudaneser utgjorde omkring 10 procent (594 individer) av samtliga beviljade individer under 2019. Den absoluta majoriteten av de sudanesiska medborgarna tillhör en minoritetsgrupp, så som zaghawa, fur och massalit, och kommer oftast från Darfur och andra utsatta områden i Sudan. Från Sydsudan togs bland annat minoritetsgrupperna nuer, dinka, lotuka, ndogo, bari och djawama ut. Sudaneser och sydsudaneser vidarebosattes oftast från uttagningsländerna Libyen, Niger och Tchad. Bland de syriska medborgarna kan kurder, armenier, turkmener och kristna lyftas fram som utsatta grupper. I länder som DRK, med omkring 250 olika etniska grupper, är definitionen av minoritet svårare. Dock lyftes banyamulenge och pygméer (twafolket) fram som särskilt utsatta minoriteter, vilka också är grupper som har överförts inom vidarebosättningsprogrammet. Det ska dock betonas att det etniska våldet i DRK är mycket komplext och har drabbat de flesta kongoleser (omkring 400 individer) som har presenteras för vidarebosättning. I Somalia består en tredjedel av befolkningen av olika minoritetsgrupper. Av dessa har bland annat grupperna shekhal och jareer/bantu tagits ut. Afghanska hazarer utgjorde cirka 90 procent av uttagningsarna i Iran.

2.5 Det nationella och internationella arbetet med överföringar

2.5.1 Ny överenskommelse med IOM

Överföringsarbetet av kvotflyktingarna koordineras av Migrationsverket i samarbete med IOM, UNHCR och svenska beskickningar. IOM bokar resorna för kvotflyktingarna på begäran av Migrationsverket. I samband med att tidigare avtal löpte ut den 31 mars 2019 bemyndigade regeringen Migrationsverket att förhandla och ingå ny överenskommelse med IOM kring bland annat researrangemang för vidarebosättning.

Den 1 april 2019 ingicks den nya överenskommelsen, som nu är baserad på en årlig budget mot att tidigare varit baserat på särskilda ändamål och händelser under året. IOM har nu större möjligheter att planera och kapacitetberäkna sin verksamhet och Migrationsverket behöver inte förhandla och upprätta budgetar för varje överföring, vilket har förenklat och minskat det administrativa arbetet avsevärt för båda parterna. Det innebär också att den ekono-

miska uppföljningen och verksamhetsuppföljningen förenklas. Migrationsverket kommunicerar direkt med IOM i Finland, som leder arbetet och samarbetar med övriga IOM-kontor globalt. Giltighetstiden på den nya överenskommelsen är löpande. Därtill enas Migrationsverket och IOM årligen om en så kallad produktionsplan, för att förankra arbetet under året.

Den nya överenskommelsen innefattar också en hälsokontroll, *Pre Embarcation Check* (PEC), och konsultation av medicinsk personal för att bedöma om en individ är frisk nog att resa. I jämförelse med tidigare genomgår nu samtliga kvotflyktingar en hälsokontroll inför avresan. Hälsokontrollen görs 24-72 timmar innan avresa och omfattar bland annat en kort genomgång av kvotflyktingens medicinska bakgrund. Bedöms det nödvändigt genomförs en grundligare medicinsk undersökning och eventuell assistans av medicinsk personal tillsätts inför överföringen.

2.5.2 Resehandlingar och biometri

Migrationsverket ansvarar företrädesvis för utfärdandet av provisoriska främlingspass, uppehållstillståndskort (UT-kort) och/eller viseringar och detta sker i nära samarbete med svenska beskickningar i eller nära de länder där kvotflyktingarna befinner sig. Vid delegationsuttagningar sker biometriupptagning och utfärdande av provisoriskt främlingspass hos aktuell utlandsmyndighet alternativt av delegationen, som har med sig en portabel biometristation. Vid delegationsuttagningarna i Kenya upptogs biometri även på ärenden som beslutats på dossierer. Biometriupptagning har vid tillfällen inte kunnat utföras enligt plan. Vid uttagningen i Egypten resulterade oförutsägbara händelser i att delegationen fick utfärda främlingspass manuellt och att samtliga uttagna kvotflyktingar fick resa till den svenska ambassaden för att ta upp biometri.

En naturlig följd av färre delegationsuttagningar skulle vara en ökad arbetsbörda på våra svenska utlandsmyndigheter. Det skulle också minska möjligheten för Migrationsverket att kunna styra takten på processen av utfärdande av resehandlingar, vilket skulle kunna innebära att tiden för överföring blir längre. Inte minst riskerar det att sätta ytterligare press på redan utsatta individer, som måste resa till en svensk beskickning.

2.5.3 Uppehållstillståndskort

Vid inresa till Sverige behöver kvotflyktingen, utöver hemlandspass eller provisoriskt främlingspass, också ett UT-kort alternativt en visering giltig för inresa i Sverige. Då UT-kortet är viktigt för kvotflyktingen av flera skäl, bland annat vid folkbokföring hos Skatteverket, strävar Migrationsverket att UT-kort utfärdas inför överföringen så långt det är möjligt. En förutsättning för det är att det finns möjlighet att uppta biometri på utlandsmyndighet eller av delegation på plats. Vid delegationsuttagningar, då Migrationsverkets personal inhämtar biometri för såväl delegations- som dossierärenden, har kvotflyktingarna i princip alltid UT-kort vid inresan. I de ärenden där UT-korten inte kan utfärdas före avresan till Sverige, exempelvis på grund av att kvotflyktingen inte kan ta sig till en ambassad eller då brådsakande överföring krävs, utfärdas UT-kort efter ankomst till Sverige. År 2019 var det uppskattningsvis 70 procent av kvotflyktingarna som reste med UT-kort. Siffran var likvärdig 2018.

2.5.4 Utmaningar i samband med överföringar

Det finns flera faktorer som ibland kan både försvåra och försena överföringsarbetet. I de ärenden där det krävs ett utresetillstånd från vistelselandet för kvotflyktingen assisterar UNHCR samt IOM i kontakterna med aktuellt stats myndigheter. Längden för den tid det tar att utfärda utresetillstånd samt dess giltighetstid varierar stort och påverkar planeringen för överföring. Länder där utreseprocessen är lång och ibland problematisk är exempelvis Libanon, Egypten

och Sudan. Att delegationsuttagningen i Egypten förhindrades att ta upp biometri i fält krävdes omdirigering av arbetet för delegationen samt extra arbetsinsatser för ambassaden, men även för IOM och UNCHR. Utresetillstånd utfärdas först när resan är planerad och det kan då, i kontakt med myndigheterna i landet kvotflyktingen befinner sig, framkomma information som inte stämmer med tidigare uppgifter. Det kan vara diskrepanser i hur myndigheterna i landet har registrerat kvotflyktingens identitetsuppgifter i jämförelse med hur UNHCR och Sverige har registrerat desamma. Ofta rör det sig om skillnader i stavning, vilket orsakar problem vid utresan. Det har varit fallet i Turkiet under 2018 och i Kenya under både 2018 och 2019. I Turkiet och Kenya har även myndigheterna sent i överföringsprocessen uppmärksammat att flera kvotflyktingar har förvärvat medborgarskap i vistelselandet. Kvotflyktingarna är i dessa fall inte längre aktuella för vidarebosättning då de inte längre är i behov av internationellt skydd och därtill har rätt att åtnjuta fulla rättigheter i sitt nya medborgarskapsland.

Även individuella omständigheter, som att personen befinner sig i förvar eller är belagd med böter, kan påverka utreseprocessen. Andra svårigheter som kan förhindra eller fördröja överföringen är förekomst av sjukdomar eller smittor. Utbrottet av ebola är ett sådant exempel. Under hösten 2019 krävdes att kvotflyktingar i Uganda, på grund av närheten till det smittdrabbade Kongo, vistades i karantän i 21 dagar, vilket försenade deras överföring. Detta berörde omkring 450 individer som togs ut på dossier från Uganda. Personer som konstaterats ha tuberkulos och måste genomgå behandling är ett annat exempel, vilket har varit fallet i en handfull ärenden i Niger och Rwanda 2019. Därutöver kan det också vara andra individuella sjukdomstillstånd som kräver utökade medicinska undersökningar. Även undermåliga vägförbindelser, dåliga väderförhållanden och instabila säkerhetslägen är faktorer som kan påverka överföringarna.

2.6 Bosättning och mottagande i Sverige

Personer som tas ut för vidarebosättning omfattas av lagen om mottagande av vissa nyanlända invandrare för bosättning (Bosättningslagen 2016:38) och tillhörande förordning (Bosättningsförordningen 2016:39). Lagen säger att en kommun är skyldig att efter anvisning ta emot en nyanländ för bosättning i kommunen. Samtliga anvisningar räknas av mot de läns- och kommunal som fastställs enligt förordningen (2016:40) om fördelning av anvisningar till kommuner. Länstalen bygger på Migrationsverkets prognos om hur många nyanlända personer (både asylsökande och kvotflyktingar) som kan förväntas bosättas i Sverige. I länstalen vägs ett antal parametrar in, vilka bland annat inkluderar arbetsmarknadsförutsättningar, sammantaget mottagande av nyanlända och ensamkommande barn samt antalet asylsökande som vistas i kommunen.

2.6.1 Läns- och kommunal

De län som tog emot flest kvotflyktingar både 2018 och 2019 var Stockholms län (32 respektive 33 procent), Västra Götalands län (17 respektive 15 procent) och Skåne län (11 respektive 10 procent). Bara Stockholms län tog emot fler än 1 000 kvotflyktingar. Länen i Värmland, Stockholm, Dalarna, Västerbotten, Gotland, Gävleborg, Södermanland, Jämtland, Kalmar, Östergötland, Jönköping, Halland och Blekinge ökade sitt mottagande av kvotflyktingar under 2019. Värmlands län såg den största ökningen med 221 individer, från 111 till 219 individer. Resterande län såg en ökning med mellan 2 till 68 individer.

Kronoberg, Skåne, Uppsala, Västerbotten, Västmanland, Västra Götaland och Örebro län har tagit emot färre kvotflyktingar 2019 jämfört med 2018. Västra Götalands län såg den mest omfattande minskningen med 116 individer, från 850 till 734 individer. Resterande län såg en minskning med mellan 8 till 60 individer. Norrbottens län tog emot 186 individer båda åren.

2018 fördelades mottagandet av kvotflyktingar på 214 kommuner. För 2019 fördelades uppdraget på 229 kommuner. De fem kommuner som tog emot flest kvotflyktingar 2018 var Stockholm (12 procent), Göteborg (4 procent), Lund (2 procent), Linköping (2 procent) och Uppsala (2 procent). Dessa kommuner var de enda som tog emot fler än 100 individer. 2019 tog Stockholm (11 procent) och Göteborg (3 procent) åter igen emot flest kvotflyktingar följt av Linköping, Nacka och Solna, samtliga med 2 procent. Stockholms, Göteborgs, Linköpings och Nacka kommuner var tog var för sig emot fler än 100 individer.

För heltäckande siffror se bilaga för antal överförda per kommun 2018 och 2019.

2.6.2 Överlämnande till kommun

Anvisning av kommunplats görs av Migrationsverkets bosättningsenhet i Umeå. Kvotflyktingarna reser direkt till den anvisade kommunen som förberett mottagandet utifrån information som Migrationsverket tillhandahållit, så som uppgifter om tidigast ankomst, familjekonstellation, språk och särskilda behov. Inför överföringen gör IOM en medicinsk undersökning för att bedöma om personen är frisk nog att resa. När IOM delger underlag från undersökningen skickar Migrationsverket numera alltid underlaget till kommunen, även om det inte påvisar något avvikande kring hälsan. Samtycke från kvotflyktingen för hantering av personliga uppgifter är en central del alltigenom hela processen.

Majoriteten av kvotflyktingarna anländer till Arlanda, där Migrationsverkets personal följer kvotflyktingen till ankomsthallen alternativt till transitering. En otydlighet har funnits kring ansvarsfördelningen mellan Migrationsverket och kommunerna vid ankomst av ensamkommande barn. 2019 förtydligades detta genom en muntlig överenskommelse mellan Migrationsverket, Sveriges Kommuner och Landsting, SKL (numera Sveriges Kommuner och Regioner, SKR), Socialstyrelsen och länsstyrelserna. Förtydligandet påvisar att kommunen har ansvar för det ensamkommande barnet från de att de anländer till Sverige. Berörda parter samverkar nu för att utforma även en skriftlig rutin för mottagandet.

Efter ankomsten till Sverige skickar kommunerna en bekräftelse av ankomst till Migrationsverket, där de meddelar kvotflyktingens adress. Görs detta i direkt anslutning till ankomsten faller den statliga ersättningen ut till kommunen omgående. Om kvotflyktingen hinner folkbokföra sig innan kommunen bekräftat ankomsten till Migrationsverket fördröjs utbetalningen. Ett utvecklingsarbete pågår för att förbättra utbetalningsrutinen.

2.6.3 Mottagande av personer med särskilda behov

Bosättningslagens införande 2016 medförde att Migrationsverket behövde definiera huruvida en kvotflykting har särskilda behov. Särskilda behov rör sig till exempel om behov av närhet till specialistsjukvård, särskilda skolresurser, krav på att bostaden ska vara anpassad utifrån en individs fysiska eller psykiska förutsättningar, till exempel att bostaden är på markplan. Det är utifrån denna definition som behoven formuleras i de bosättningsunderlag som Migrationsverket upprättar inför anvisning till kommunerna.

Definitionen av begreppet särskilda behov har varit föremål för diskussion då det finns en diskrepans mellan Migrationsverkets och kommunernas tolkning. Därtill kommer att UNHCR klassificerar ärenden i olika kategorier och använder begreppen *medical needs* och *high needs*, vilka inte helt kan likställas med begreppet särskilda behov. Det kan dock konstateras att antalet personer som behövde ett anpassat mottagande, både på grund av särskilda behov samt medicinska skäl, minskade från 2018 till 2019. År 2019 var det 308 personer som bedömdes ha särskilda behov, vilket utgör 6 procent av de som överfördes totalt. År 2018 var det motsvarande 7 procent (353 personer). Stockholms län har tagit emot flest personer med särskilda behov båda åren, med en ökning från 112 år 2018 till 130 år 2019. Västra Götaland, som båda

åren har tagit emot näst flest personer med särskilda behov, har dock sett en minskning från 65 till 45 individer. Samma minskande trend syns för andra län som Skåne, Hallands, Västerbottens och Örebro län. 68 procent av samtliga län har tagit emot 10 eller färre individer med särskilda behov.

När det kommer till mottagandet i kommunerna är Stockholm den kommun som tagit emot flest kvotflyktingar med särskilda behov både 2018 (36 individer) och 2019 (40 individer). Efter Stockholm är Göteborg (13 individer) och Lund (11 individer) de kommuner som 2019 tagit emot flest individer; dock har båda kommuner sett en minskning med sju respektive tre individer från 2018 till 2019. I resterande av landets kommuner är den generella trenden att de har tagit emot färre personer med särskilda behov under 2019 i jämförelse med året innan. 83 procent av samtliga kommuner har tagit emot fyra eller färre individer med särskilda behov.

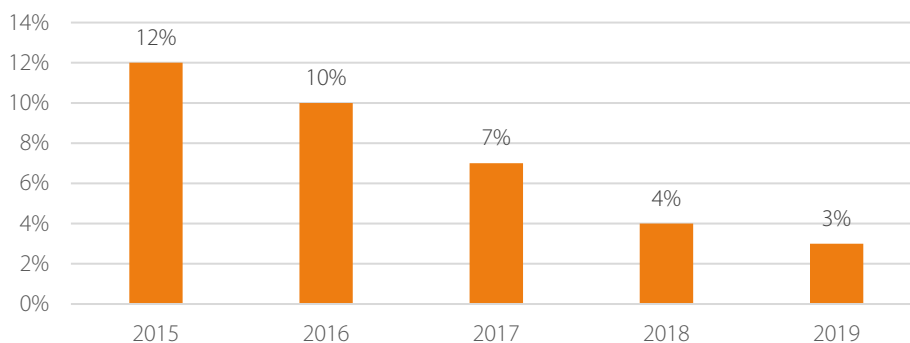
För heltäckande siffror se bilaga för antal överförda med särskilda behov per kommun 2018 och 2019.

2.6.4 Mottagande av personer med medicinska behov

UNHCR kategoriserar sina ärenden utifrån åtta vidarebosättningskategorier, *submission categories*, vilka indikerar varför ärendet är i behov av vidarebosättning. En av dessa kategorier är medicinska behov, *medical needs*, vilket innebär att en eller flera individer i en familj, utöver behov av skydd, även är i behov av mer avancerad vård.

UNHCR:s siffror visar att tre procent (56 av 1 714) av de ärenden som de presenterade under år 2019 hade vidarebosättningskategorin medicinska behov. Detta är en minskning för femte året i rad. Ett ärende i denna kontext innefattar en hushållskonstellation, vilket kan vara allt ifrån en enskild individ till en grupp med olika familje- och släktmedlemmar.

Medicinska behov: Ärenden presenterade för Sverige 2015-2019

Källa: UNHCR

UNHCR har vidare presenterat siffror för andra vidarebosättningsländer som mellan åren 2015 och 2019 har tagit emot fler än 400 ärenden (familjekonstellationer). Även för dessa länder är trenden med minskande antal ärenden kategoriserade som medicinska behov påtaglig. För dessa länder ligger medelvärdet av antalet ärenden som kategoriseras som medicinska behov mellan 2015 och 2019 på 3,18 procent.

Som nämnts ovan bör det noteras att vidarebosättningskategorin medicinska behov inte är att likställa med särskilda behov; siffror som visar en överlappning av de två är svår att få fram. Det kan dock konstateras att en individ inom kategorin medicinska behov oftast kommer att vara i behov av mer omfattande vård eller har andra särskilda behov. Likaså finns individer som är i behov av läkarvård, trots att de inte är klassificerade med medicinska behov.

2.7 Övergripande ledtider för alla processteg

Årsplaneringen, avseende tidpunkt för presentation, beslut och överföring, upprättas gemensamt av Migrationsverket i samråd med UNHCR. Planeringen måste förhålla sig till bosättningslagen och fördelning enligt läns- och kommunal. Variationer i handläggningstiderna kan till exempel bero på UNHCR:s kapacitet att presentera ärenden, omprioriteringar till följd av särskilda händelser eller förändringar i anvisningsbara platser.

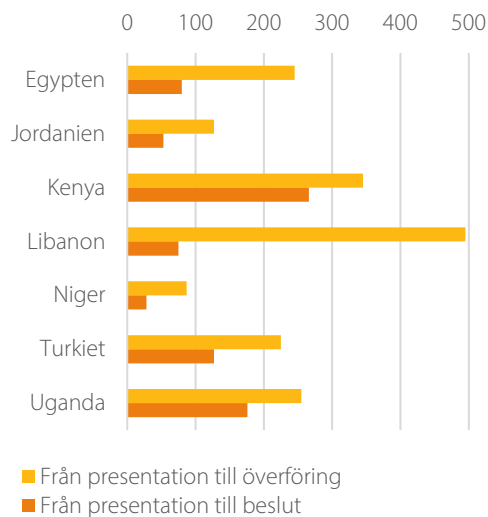
Under 2019 har årsplaneringen kunnat hållas och de flesta överföringarna har skett inom två till fem månader från att beslut har fattats.

Långa ledtider förklaras av att både dossier- och delegationsuttagningar har hanterats parallellt, även om vissa överföringar har planerats till senare under året eller efterföljande år. Ett exempel är överföringarna från Libanon, där ledtiden från presentation till överföring var lång på grund av en komplicerad utreseprocedur. Den långa ledtiden från presentation till beslut gällande Kenya förklaras av att en av årets tre delegationsuttagningar flyttades från kvartal fyra 2018 till kvartal ett 2019.

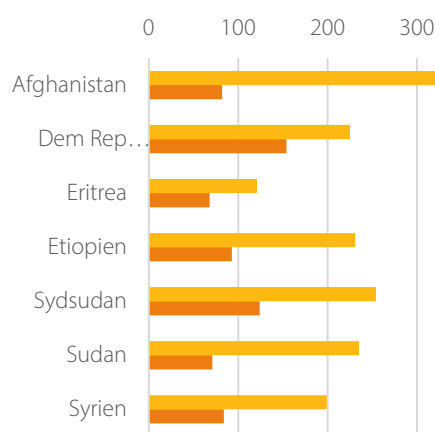
Andra uttagningar som kan nämnas är Niger, som genomfördes efter att de skyddsbehövande hade evakuerats från Libyen. I dessa ärenden fanns ett behov av snabb hantering och ledtiderna från presentation till beslut uppgick till 27 dagar.

Gällande överföringar fördelade på medborgarskap stack även ledtiderna för afghanska medborgare ut. Den största anledningen var att majoriteten befann sig i Iran och att det tog lång tid för kvotflyktingarna att få tillstånd för resor inom landet, vilket krävs när resehandlingar ska utfärdas. En annan faktor var en försening i bokning av resor i väntan på den nya överenskommelsen med IOM. Visualiseringen av ledtiderna inte omfattar samtliga uttagningsländer eller medborgarskap.

Ledtider: Uttagningsland

Ledtider: Medborgarskap

Tabellerna redovisar ledtider som antalet dagar

3 Arbetet under 2020 och framåt

I slutet av 2019 och i början av 2020 har situationen i Idlib i norra Syrien förvärrats med upp emot en miljon människor på flykt. Trycket på Syriens grannländer är redan högt och Turkiet är i förhandlingar med EU gällande fördelningen av flyktingansvar och flyktingmottagande. Det första kvartalet av 2020 har också bevittnat spridningen av covid19-viruset och det är i nuläget svårt att förutse i vilken utsträckning detta kommer att påverka vidarebosättningsprogrammet, både i Sverige och i världen.

Regeringen har även för 2020 beslutat om överföring av 5 000 individer. Vid början av året innefattade planeringen att genomföra åtta delegationsuttagningar i Turkiet, Jordanien, Libanon, Egypten och Etiopien. 2020 års dossieruttagningar kommer främst att ske i Niger, Libyen, Rwanda, Etiopien, Sudan, Uganda och Egypten.

Sedan hösten 2019 arbetar Migrationsverket med flertalet projekt för att effektivisera verksamheten, både internt och i samarbetet med externa aktörer.

3.1 Återstart av avbrutna uttagningar och överföringar med fokus på folkhälsa

Till följd av covid-19 och den globala pandemin viruset orsakat beslutade Migrationsverket den 30 mars 2020 att tillfälligt stoppa alla överföringar av kvotflyktingar (Nationella Samordningsavdelningens administrativa beslut A-68-2020). Migrationsverket arbetar för tillfället (juli 2020) med att ta fram en plan för återstart av uttagningar och överföringar av kvotflyktingar, med en initial plan att överföra ett tiotal individer innan slutet av juli månad. Folkhälsan i Sverige är den viktigaste aspekten i samband med framtagandet av planen. Verket kommer att ta hänsyn till bland annat hur smittspridningen i de svenska regionerna ser ut, belastningen på det svenska sjukvårdssystemet samt förstärkta hälsokontroller innan avresa. Samtidigt har UNHCR och IOM i ett gemensamt pressmeddelande¹ den 18 juni 2020 meddelat att man återupptar arbetet med överföring av kvotflyktingar. Man konstaterar i pressmeddelandet att allt fler internationella flyg tillåts och att restriktioner lyfts i allt fler länder. UNHCR har inlett samtal om återstart av överföringar med flera stater.

3.2 Etablera en nationell dialog: vidarebosättningskonferens

Migrationsverket bjöd i september 2019 in Sveriges kommuner, länsstyrelser och andra berörda aktörer till en nationell konferens om det svenska vidarebosättningsprogrammet. Syftet var att föra en dialog och utbyta erfarenheter för att tillsammans utveckla Sveriges mottagande av kvotflyktingar. Konferensen resulterade i att ett antal utvecklingsområden identifierades. Kommunerna önskar bland annat en närmare planering inför anvisning och bosättning samt möjlighet att komma i kontakt med kvotflyktingarna före ankomst. I samma anda vill kommunerna även ha en utförligare och bättre redogörelse av de särskilda behoven i bosättningsunderlagen. Vidare lyfts att arbetet med förberedande insatser bör utvecklas för att främja rimliga förväntningar på bosättningen i Sverige och på så vis öka tryggheten i mottagandet. Slutligen diskuterades möjligheten till en bättre nationell samordning för att få ett likvärdigt mottagande i alla kommuner och där vikten av uppföljning och utvärdering av mottagandet poängterades.

¹ [Gemensamt pressmeddelande från UNHCR och IOM](#)

Som ett resultat av de förbättringsförslag som framkom under konferensen beslutade Migrationsverket att under 2020 inrätta en nationell kontaktgrupp för vidarebosättningsfrågor som ska träffas en gång om året. Syftet med kontaktgruppen är att öka lokal delaktighet, utveckla samverkan och informationsflödet mellan Migrationsverket och kommunerna.

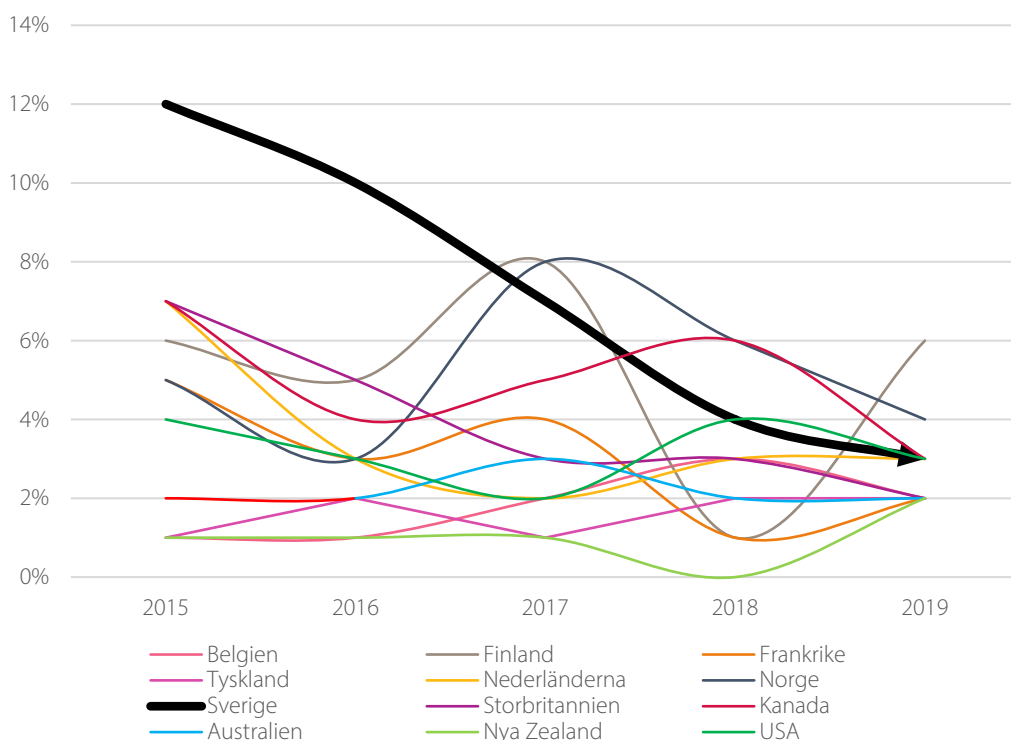
I februari 2020 hölls en kortare videokonferens för att följa upp den vidarebosättningskonferens som hölls under hösten 2019. Under hösten 2020 kommer en vidarebosättningskonferens åter att hållas.

3.3 Utveckling av arbetet med särskilda behov

Under 2020 kommer arbetet med förbättringar kring att fånga upp särskilda behov vara prioriterat. Migrationsverket har identifierat förbättringsområden både från den rättsliga kvalitetsuppföljning som gjorts internt och från vidarebosättningskonferensen. Vikt kommer att läggas vid utförligare redogörelser av de särskilda behoven i bosättningsunderlagen för att ge kommunerna så mycket information som möjligt. Migrationsverket kommer också arbeta vidare med en definition av vad begreppet särskilda behov innefattar, detta för att få en samstämmig syn med kommunerna. Migrationsverket ska identifiera och exemplifiera vad som är särskilda behov, även i ärenden som UNHCR inte klassificerat under kategorin medicinska behov.

Av särskild betydelse är också att fortsätta den dialog med UNHCR som förts under de senaste åren och som eftersträvar att det svenska mottagandet av personer med särskilda behov inte i antal ser annorlunda ut än andra vidarebosättningsländer. Utvecklingen när det gäller ärenden som presenteras av medicinska skäl har jämnats ut betydligt under de senaste åren och Migrationsverket och UNHCR avser upprätthålla och värna denna jämnare fördelning framgent.

Jämförelse medicinska behov Sverige - urval länder 2015-2019*

*Källa UNHCR

3.4 Regeringsuppdrag att införa program för förberedande insatser

Förberedande insatser, det vill säga information om vad kvotflyktingen kan förvänta sig inför och under sin bosättning till Sverige, har tidigare genomförts genom det så kallade Sverigeprogrammet. Insatserna genomfördes i uttagslandet av Migrationsverket i samarbete med mottagande kommuner och vid enstaka tillfällen även med Arbetsförmedlingen. Sedan 2016 genomförs inget Sverigeprogram, då detta lyftes ut ur regeringsuppdraget om vidarebosättning. Migrationsverket har istället fokuserat sina resurser på att hantera den ökning av vidarebosättningsprogrammet som sedermera implementerats. Sedan Sverigeprogrammet pausades har delegationsuttagningarna hållit i workshops, delat ut informationsblad och visat en kort film om hur det är att bo i Sverige. Dessa insatser har dock inte nått samtliga kvotflyktingar som är aktuella för vidarebosättning till Sverige och har heller inte varit tillräckliga.

Mottagaraktörerna, i synnerhet kommunerna, har uttryckt önskemål om återinförande av förberedande insatser för att säkerställa att kvotflyktingarna anländer med en förståelse för den etableringsprocess som följer. Under vidarebosättningskonferensen uttrycktes detta önskemål samstämmigt, oftast med motiveringen att integrationsprocessen för kvotuttagna skulle få en bättre början om de har realistiska förväntningar. Orimliga förväntningar pekades särskilt ut som en faktor som fördröjer etableringen i Sverige.

I Regleringsbrevet för 2020 har Migrationsverket återigen fått i uppdrag att tillhandahålla förberedande insatser för kvotflyktingar som ska vidarebosättas till Sverige. Målet för insatserna är att "tillhandahålla informationsinsatser för personer som ska vidarebosättas i Sverige i syfte att förbereda dem inför etableringen i Sverige." Ett återinförande av insatserna är därför nu aktuellt. Migrationsverket behöver dock förbereda sig för att kunna tillhandahålla insatser till en avsevärt större grupp än tidigare, då vidarebosättningsprogrammet idag uppgår till 5 000 personer, jämfört med 1 900 år 2016, när det senast genomfördes förberedande insatser av detta slag.

Under slutet av 2019 startades ett nytt projekt kallat Framtidens vidarebosättning. Projektet verkar för ett utvecklat och behovsanpassat mottagande av kvotflyktingar och som tar hänsyn till kommuners situation.

3.5 Införande av en automatiserad process (*Robotic Process Automation - RPA*)

Sedan hösten 2018 har Migrationsverket utrett förutsättningarna för att kunna använda sig av mjukvaran "Robotic Process Automation" (RPA), som är programmerad att utföra repetitiva och regelbaserade uppgifter i befintliga system och som idag utförs av människor. Mjukvaran arbetar i systemens användargränssnitt utan att beröra underliggande IT-infrastruktur. Användningen av RPA är lämpligt när det handlar om att utföra enkla och monotona arbetsuppgifter som genomförs ofta. Mjukvaran kan genomföra beräkningar, men inte bedömningar. Det är emellertid möjligt att ha manuella steg som utförs av medarbetare i en i övrigt automatiserad process.

Vidarebosättningsprocessen lämpar sig för automatisering eftersom den är helt digitaliserad. De identifierade aktiviteterna inom processen, att ta emot och registrera framställan från UNHCR i Migrationsverkets ärendehanteringssystem och databas samt att upprätta resplan och ta emot resebokning, är lämpliga för automatisering eftersom arbetet kan beskrivas med regler, kräver ingen bedömning och informationen kommer in i strukturerad form. Vidare är aktiviteterna tidskrävande, repetitiva och genomförs i majoriteten av ärendena inom vidarebosättningsprocessen.

Under våren 2020 kommer RPA att utvecklas och implementeras i vidarebosättningsprocessen. Effektmålen är en effektivare och mer rättssäker process, en hög grad av automatisering och en säkrare informationshantering. Målet är även att undvika onödiga aktiviteter, minimera felregistreringar och att möjliggöra en effektivare uppföljning.

3.6 Uppföljning och utvärdering av vidarebosättningsprogrammet

Att följa upp och analysera vidarebosättningsprocessens resultat och effekter hjälper ansvariga beslutsfattare att förstå programmets kvalitet, hur varje del av processen fungerar och hur den påverkar övriga delar samt hur kostnadseffektivt det är. Det kan även ge underlag för framtida beslut om inrättande, utökande eller justerande av vidarebosättningsprocessen. Uppföljning och analys hjälper till att mäta om programmet gör som det är tänkt att göra och vilka aktiviteter som behövs i processen för att åstadkomma programmets syfte och nå de önskade effektmålen.

I samband med effektiviseringsarbetet som påbörjades under 2019 har behovet för en mer genomtänkt struktur för uppföljning och evaluering av vidarebosättningsstrategin och -processen blivit alltmer uppenbart. Under 2020 kommer Migrationsverket att vidareutveckla ett sätt för att mäta och följa upp samtliga delar av processen och analysera relevans, effektivitet, *'value for money'*, hållbarhet samt genomslag av aktiviteterna inom processen.

Ett första steg är att tillsammans med nationella intressenter och resursansvariga kartlägga syfte och mål för vidarebosättningsprogrammet samt att identifiera sätt att mäta dessa enligt indikatorer och mätetal. Dessa indikatorer och mätetal bör kunna fånga upp såväl direkta effekter och resultat som mer långvariga och strukturella verkningar. Utifrån en analys skapar vi då möjligheter att justera strategin och processen vid behov.

Denna årsrapport redogör för en del effekter och resultat av 2019 års vidarebosättningsprogram. Framöver bör indikatorer och mätetal utvecklas för att fånga upp även resterande effekter och resultat samt långvarigt genomslag.

4 Bilagor

- Statistik gällande antalet överförda individer per län och kommun 2018 och 2019
- Statistik gällande antalet överförda individer med särskilda behov per län och kommun 2018 och 2019

Antalet överförda individer per län 2018 och 2019

Län	2018	2019
Blekinge Län	23	25
Dalarnas Län	143	166
Gotlands Län	51	71
Gävleborgs Län	71	91
Hallands Län	179	183
Jämtlands Län	62	75
Jönköpings Län	126	132
Kalmar Län	43	54
Kronobergs Län	37	29
Norrbottnens Län	186	186
Skåne Län	551	505
Stockholms Län	1606	1674
Södermanlands Län	68	85
Uppsala Län	213	153
Värmlands Län	111	219
Västerbottens Län	214	235
Västernorrlands Län	83	68
Västmanlands Län	57	31
Västra Götalands Län	850	734
Örebro Län	124	81
Östergötlands Län	182	193
Ej angivet	23	12
Totalsumma	5 003	5 002

Antalet överförda per kommun 2018 och 2019

Kommun	2018	2019
Ej angivet	13	12
Ale	21	26
Alingsås	32	26
Aneby	0	5
Arjeplog	2	3
Arvidsjaur	9	3
Arvika	3	14
Askersund	0	17
Berg	0	4
Bjurholm	0	7
Bjuv	5	9
Boden	2	3
Bollebygd	8	16
Bollnäs	0	8
Borgholm	3	0
Borlänge	9	0
Borås	27	15
Botkyrka	31	19
Boxholm	2	5
Burlöv	3	8
Båstad	4	11
Dals-Ed	4	2
Danderyd	52	60
Degerfors	0	10
Dorotea	11	5
Eda	9	18
Ekerö	31	58
Eksjö	2	2
Enköping	25	14
Eslöv	17	9

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Essunga	8	10
Falkenberg	3	20
Falköping	4	3
Falun	51	42
Finspång	0	1
Forshaga	5	4
Gagnef	10	21
Gislaved	10	0
Gnesta	4	13
Gnosjö	0	4
Gotland	51	71
Grums	9	12
Grästorp	2	5
Gällivare	12	7
Gävle	17	10
Göteborg	217	155
Götene	0	4
Habo	9	14
Hagfors	0	6
Hallsberg	7	2
Hallstahammar	6	2
Halmstad	27	12
Hammarö	4	16
Haninge	71	52
Haparanda	0	3
Heby	7	4
Helsingborg	40	25
Herrljunga	3	5
Hjo	7	14
Hofors	6	7
Huddinge	75	65

Kommun	2018	2019
Hudiksvall	16	29
Hylte	2	0
Håbo	20	26
Härjedalen	0	13
Härnösand	18	2
Härryda	41	25
Hässleholm	0	1
Höganäs	12	23
Hörby	9	14
Höör	10	8
Jokkmokk	0	6
Järfälla	38	30
Jönköping	51	56
Kalix	11	19
Kalmar	34	40
Karlshamn	1	0
Karlskoga	2	2
Karlskrona	16	16
Karlstad	32	61
Katrineholm	4	0
Kil	10	15
Kinda	12	10
Kiruna	15	11
Klippan	6	5
Knivsta	18	11
Kramfors	9	2
Kristianstad	20	9
Kristinehamn	8	32
Krokom	7	2
Kumla	7	6
Kungsbacka	89	90

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Kungälv	70	28
Kävlinge	47	24
Köping	6	5
Laholm	5	7
Landskrona	16	10
Laxå	14	8
Lekeberg	7	3
Leksand	8	10
Lerum	60	35
Lidingö	56	30
Lidköping	30	17
Lilla Edet	13	11
Linköping	110	117
Ljungby	9	7
Ljusdal	16	12
Lomma	22	34
Luleå	66	39
Lund	123	73
Lycksele	15	15
Lysekil	0	1
Malmö	26	50
Malung-Sälen	13	18
Malå	11	4
Mariestad	10	26
Mark	33	27
Mjölby	22	25
Mora	20	35
Motala	13	12
Mullsjö	4	13
Munkfors	5	5
Mölnadal	64	44

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Mörbylånga	6	0
Nacka	85	104
Nora	0	2
Nordanstig	6	13
Nordmaling	13	19
Norrköping	0	1
Norrtälje	66	61
Norsjö	5	10
Nykvarn	9	19
Nyköping	24	18
Nynäshamn	15	39
Nässjö	0	4
Ockelbo	1	0
Orsa	6	4
Orust	11	17
Oskarshamn	0	8
Ovanåker	3	5
Pajala	20	29
Partille	37	16
Piteå	35	51
Ragunda	5	5
Robertsfors	9	12
Rättvik	8	12
Sala	9	0
Salem	14	14
Sandviken	2	0
Sigtuna	21	16
Sjöbo	12	18
Skellefteå	37	34
Skinnskatteberg	0	1
Skurup	11	17

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Skövde	30	15
Smedjebacken	6	2
Sollefteå	17	20
Sollentuna	42	62
Solna	50	96
Sorsele	9	8
Sotenäs	6	14
Staffanstorp	33	11
Stenungsund	17	41
Stockholm	594	539
Storfors	5	6
Storuman	25	22
Strängnäs	18	26
Strömstad	9	3
Strömsund	3	8
Sundbyberg	18	29
Sundsvall	9	5
Sunne	4	5
Surahammar	2	3
Svalöv	4	0
Svedala	20	9
Säffle	3	8
Säter	3	12
Söderhamn	4	7
Söderköping	13	8
Sölvesborg	6	9
Tanum	10	15
Tierp	10	8
Timrå	5	3
Tingsryd	0	2
Tjörn	8	18

Kommun	2018	2019
Tomelilla	2	3
Torsby	3	8
Tranemo	5	10
Tranås	8	2
Trelleborg	28	41
Trollhättan	11	9
Trosa	18	28
Tyresö	48	54
Täby	71	62
Töreboda	1	3
Uddevalla	7	12
Ulricehamn	5	11
Umeå	53	44
Upplands-Bro	27	14
Upplands-Väsby	25	18
Uppsala	102	78
Uppvidinge	6	9
Vadstena	6	3
Vaggeryd	9	11
Vallentuna	34	78
Vansbro	0	4
Vara	18	23
Varberg	53	51
Vaxholm	14	23
Vellinge	40	41
Vetlanda	0	3
Vilhelmina	15	20
Vimmerby	0	1
Vindeln	3	8
Vårgårda	4	14
Vännäs	6	16

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Värmdö	73	65
Värnamo	33	18
Västervik	0	1
Västerås	34	0
Växjö	16	6
Ydre	0	5
Ystad	16	19
Ånge	6	11
Åre	19	6
Årjäng	12	9
Åsele	2	11
Åtvidaberg	4	6
Älmhult	6	5
Älvdalen	9	6
Älvkarleby	2	0
Ängelholm	25	33
Öckerö	17	18
Örebro	87	31
Örnsköldsvik	19	25
Östersund	28	37
Österåker	53	67
Östhammar	31	12
Överkalix	3	11
Övertorneå	11	1
Totalsumma	5 003	5 002

Antalet överförda individer med särskilda behov per län 2018 och 2019

Län	2018	2019
Blekinge Län	3	0
Dalarnas Län	7	9
Gotlands Län	3	2
Gävleborgs Län	7	4
Hallands Län	15	7
Jämtlands Län	2	1
Jönköpings Län	5	7
Kalmar Län	7	6
Kronobergs Län	2	0
Norrbottnens Län	4	7
Skåne Län	45	34
Stockholms Län	112	130
Södermanlands Län	5	2
Uppsala Län	19	13
Värmlands Län	3	8
Västerbottens Län	15	12
Västernorrlands Län	5	1
Västmanlands Län	4	1
Västra Götalands Län	65	45
Örebro Län	13	6
Östergötlands Län	12	13
Totalsumma	353	308

Antalet överförda individer med särskilda behov per kommun 2018 och 2019

Kommun	2018	2019
Ale	7	2
Alingsås	2	2
Arvika	0	2
Askersund	0	1
Bjuv	1	0
Borås	2	4
Botkyrka	3	1
Burlöv	2	0
Danderyd	6	9
Degerfors	0	3
Eda	0	1
Ekerö	2	4
Enköping	1	0
Eslöv	2	1
Essunga	1	1
Falkenberg	3	1
Falun	3	4
Gnosjö	0	1
Gotland	3	2
Gävle	3	1
Göteborg	20	13
Habo	1	0
Halmstad	2	2
Hammarö	0	1
Haninge	2	3
Helsingborg	2	3
Hjo	0	1
Huddinge	8	11
Hudiksvall	0	2
Håbo	4	1

Kommun	2018	2019
Härnösand	2	0
Härryda	2	1
Höganäs	0	1
Höör	1	0
Järfälla	3	2
Jönköping	2	4
Kalix	0	1
Kalmar	6	6
Karlskrona	1	0
Karlstad	3	4
Katrineholm	1	0
Kinda	1	1
Knivsta	3	0
Kramfors	1	0
Kristianstad	1	1
Kungsbacka	2	3
Kungälv	7	3
Kävlinge	2	3
Landskrona	1	5
Laxå	2	0
Lerum	5	3
Lidingö	2	2
Lidköping	2	1
Lilla Edet	2	0
Linköping	7	7
Ljusdal	2	0
Lomma	1	0
Luleå	3	5
Lund	14	11
Malmö	7	3

VERKSAMHETSRAPPORT

Kommun	2018	2019
Malung-Sälen	1	0
Mariestad	0	1
Mark	3	1
Mjölby	0	1
Mora	2	3
Motala	2	1
Möndal	5	4
Mörbylånga	1	0
Nacka	6	8
Nordanstig	0	1
Nordmaling	0	1
Norrtälje	6	4
Nykvarn	3	2
Nyköping	2	2
Nynäshamn	2	5
Orsa	0	1
Partille	2	3
Piteå	1	1
Ragunda	1	0
Sala	1	0
Salem	1	1
Sandviken	1	0
Sigtuna	1	0
Skellefteå	5	1
Skurup	1	0
Skövde	1	2
Sollefteå	1	0
Sollentuna	2	4
Solna	6	8
Staffanstorps	3	1

Kommun	2018	2019
Stenungsund	0	2
Stockholm	36	40
Storuman	2	0
Strängnäs	1	0
Sundbyberg	2	2
Sundsvall	1	0
Svedala	1	0
Säter	1	0
Söderhamn	1	0
Söderköping	1	3
Sölvesborg	2	0
Tomelilla	1	0
Trelleborg	1	2
Trollhättan	1	0
Trosa	1	0
Tyresö	2	3
Täby	4	6
Ulricehamn	1	0
Umeå	6	7
Upplands-Bro	3	2
Upplands-Väsby	1	0
Uppsala	7	11
Vaggeryd	0	1
Vallentuna	4	6
Vansbro	0	1
Vara	1	0
Varberg	8	1
Vaxholm	1	0
Vellinge	4	1
Vindeln	1	1

Kommun	2018	2019
Vännäs	1	2
Värmdö	2	3
Värnamo	2	1
Västerås	3	1
Växjö	1	0
Ystad	0	1
Åtvidaberg	1	0
Älmhult	1	0
Älvkarleby	1	0
Ängelholm	0	1
Öckerö	1	0
Örebro	11	2
Örnsköldsvik	0	1
Östersund	1	1
Österåker	4	4
Östhammar	3	1
Totalsumma	353	308